УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 липня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 18 (26) 1—10 липня 1948 р.

ТЕАТР ім. ЄРМОЛОВОЇ в ХАРКОВІ

В приміщенні театру музичної комедії розпочав спектаклі один з найкращих сценічних колективів столиці Радянського Союзу — Московський державний театр імені М. Єрмолової.

Глядачі індустріального Харкова добре пам'ятають попередні гастролі цього театра в 1937 і 1940 р. Харків'яни високо оцінили майстерність його режисерів та акторів, в якій творчо з'єднались реалістичні традиції геніальної російської артистки, що її ім'я з честю носить театр, з умінням гостро бачити сучасність. Спектаклі молодого тоді театру проходили в Харкові з незмінним успіхом.

Нині ми бачимо театр в пору його творчої зрілості: в наступному сезоні єрмоловці відзначатимуть свій двадцятирічний ювілей. До цієї знаменної дати в своєму житті театр приходить з видатними творчими перемогами. Він завоював міцну любов та пошану і серед вимогливих глядачів Москви і серед глядачів численних міст Радянського Союзу, куди театр ім. Єрмолової часто виїздить на гастролі.

Харків'яни вже побачили три вистави єрмоловців: «Старі друзі» лауреата Сталінської премії Л. Малюгіна, «Невільниці» О. Островського, «Мачуха» О. Бальзака.

«Старі друзі» — етапна робота театру. В цьому спектаклі радянський глядач побачив живі й правдиві образи молоді нашої прекрасної Вітчизни. Театр натхнено показав ленінградців під час облоги міста-героя, показав безмежну любов молодого радянського покоління до Батьківщини, його самовідданість у боротьбі з ворогом, вірність у дружбі й коханні. Цей спектакль і виконавці ролей Тоні й Шури, двох центральних образів,—засл. артисти РРФСР Л. Орданська та В. Якут—були відзначені Сталінською премією.

«Невільниці» не йшли на сцені понад тридцять років. Цю комедію театр ім. Єрмолової поставив до 125-річчя з дня народження геніального російського драматурга О. Островського. В цьому спектаклі яскраво показані ті пригнічення й безправ'я, в яких перебувала російська жінка в минулому сторіччі.

«Мачуха» — кращий драматургічний твір найвидатнішого французького письменника-реаліста О. Бальзака.

Поки що театр ім. М. Єрмолової оголосив лише десять спектаклів. Сподіваємось,— гості наші тільки цим не обмежаться. Широкі кола харківських глядачів дістануть змогу побачити й інші вистави цього талановитого театрального коллективу. Запорукою цьому—та щира сердечність, з якою харків'яне приймають своїх дорогих гостей.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Дирижер **П. Баленко.**
Режисер **Г. Давидов.**
Художник: **Л. Горевий, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Хворост.** Микола—**А. Магергут, Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Никитин.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин.** Перша дівчина—**В. Павленко, Л. Колодуб, Лісова.** Друга дівчина—**Є. Носенко, Коротких, Іванова.**

---

2 липня

Дж. Пуччіні.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. Штейнман,** засл. арт. УРСР.
Постава режисера **О. Геращенка.**
Художник **М. Калашніков.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Концертмейстери: **Н. Миронович** (головн. концермейстер), **В. Горницька, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на

розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. Тухнер**, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. Канзбург, В. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки—**Г. Коваль.** Різничий—**І. Вільчур, Д. Діссар, Б. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. Калюжний, В. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Неймарк, П. Строганов.** Тюремник—**І. Вільчур, С. Максименко.** Пастушок—**Я. Носенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. Базилевич** і **С. Романівська.**

---

4 липня (ранок)

Сокальський

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент **П. Баленко.**

Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**

Художник **Н. Барова.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистент постановника **Ю. Лозінська.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейер, Н. Ченцова, Е. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Горонескуль, Є. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Є. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Диригент **П. Баленко.**

Виставу веде **С. Романівська.**

---

4 липня

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент нар. арт. БашРСР, засл. артист РРФСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник **Д. Овчаренко.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

Танці **С. Галкина.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників, вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша з жахом відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він освідчується їй у коханні. Маша здивована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут.** Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин — **П. Калюжний, В. Хворост.** Гришка— **В. Хворост, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, Д. Скоробогатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробогатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська.**

Виставу веде **С. Петров.**

---

6 липня

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера **Г. Березової.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренко.**

Концертмейстери— **К. Смулянська, В. Рубін.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. Виноградова, Є. Плужнікова**, засл. арт. КазРСР. Степан — **Я. Додін, П. Плавник.** Батько Степана — **О. Горохов, І. Дергаус.** Мати Лілеї — **Е. Пориваєва, Л. Столярова.** Дядько Степана — **А. Саркісьянс.** Князь — **А. Іванов, О. Нікітін.** Танцмейстер — **П. Строганов.** Маріула — **Г. Маслова, А. Пірадова.** Молодий циган — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Стара циганка — **Е. Пориваєва, Л. Столярова.** Гайдуки — **О. Галішевський, М. Олейніков.** Шевчик — **А. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Алексеєва, Д. Рожінська.** Парубки, друзі Степана — **Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, А. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг.** Хлопчик-поводир — **Г. Бейлінсон.** Паріс — **Д. Додін, М. Ізотов.** Венера — **Н. Акмаєва, В. Бакланова.** Афіна — **Л. Любімова, Д. Рожінська.** Гера — **Г. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде А. Петров.

7 ЛИПНЯ

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник **Н. Соболь.**
Хормейстер **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум,

він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут.** Флора Бервуа—**О. Дружевецька, Є. Носенко, Н. Савенко.** Аніна, покоївка—**В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост, Б. Шехтман.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур, О. Максименко, Н. Неймарк.** Доктор Гнервіль—**М. Державін, Б. Малков, О. Максименко.** Йосип, слуга—**Н. Строганов, В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

8 липня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Баленко.**
Режисер **Г. Давидов.**
Художник **І. Портнов.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника і О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Одарка — **О. Мейер, С. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська.** Андрій — **В. Совалов.** Султан—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Імам — **О. Максименко, Б. Малков, Д. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. Калюжний, А. Нікітін, Н. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. Акмаєва, Е. Алексіева, В. Бакланова, А. Брусенцова, М. Горпиненко, К. Григор'єва, Г. Гузовська, З. Дорохова, М. Коротких, Л. Красовська, І. Ланцман, Т. Лісіцька, Б. Левіна, В. Лук'яновська, М. Малець, Н. Маслюкова, Н. Прохорова, Л. Рогуська, Р. Сиротініна, Е. Солодовникова, Л. Сизоненко, В. Савченко, В. Тітова, Е. Цандер, Г. Хоменко, Т. Агеєв, Г. Водовозов, Г. Гавріков, А. Галкін, О. Галишевський, І. Дергаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний М. Михайлов, Н. Олейніков, П. Плавник, П. Полканов, А. Саркісьянс, А. Синявський, А. Середа, Н. Скачко.

9 липня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. Литвиненка і О. Галкіна.**

Декорації і костюми художника Д. Овчаренка.

Концертмейстери — **Я. Калігорський і В. Рубін.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо.

Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цій печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Горохов.** Санчо-Панса—**О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова.** Лоренцо—**І. Дергаус, А. Саркісьянс.** Кітрі — **Н. Виноградова, І. Герман.** Базіль—**Я. Додін, В. Литвиненко.** засл. арт. ГрузРСР, **П. Плавнік.** Гамаш — **О. Галкін, А. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Мерседес — **М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко.** Еспадо—**Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова.** Цікалія—**Е. Алексеєва, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний** та весь склад балету.

---

10 липня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **І. Назаров.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися

Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як—**Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

1, 10 липня

Бр. Тур.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

МЕТА ЖИТТЯ
(Софія Ковалевська)

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Канєвського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко та М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік—**О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської—**Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. По-**

котило, заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — **Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав—**Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Табориська,** (уч. студії). Дівчина з Омську — **М. Коржова** (уч. студії). Академіки—**М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

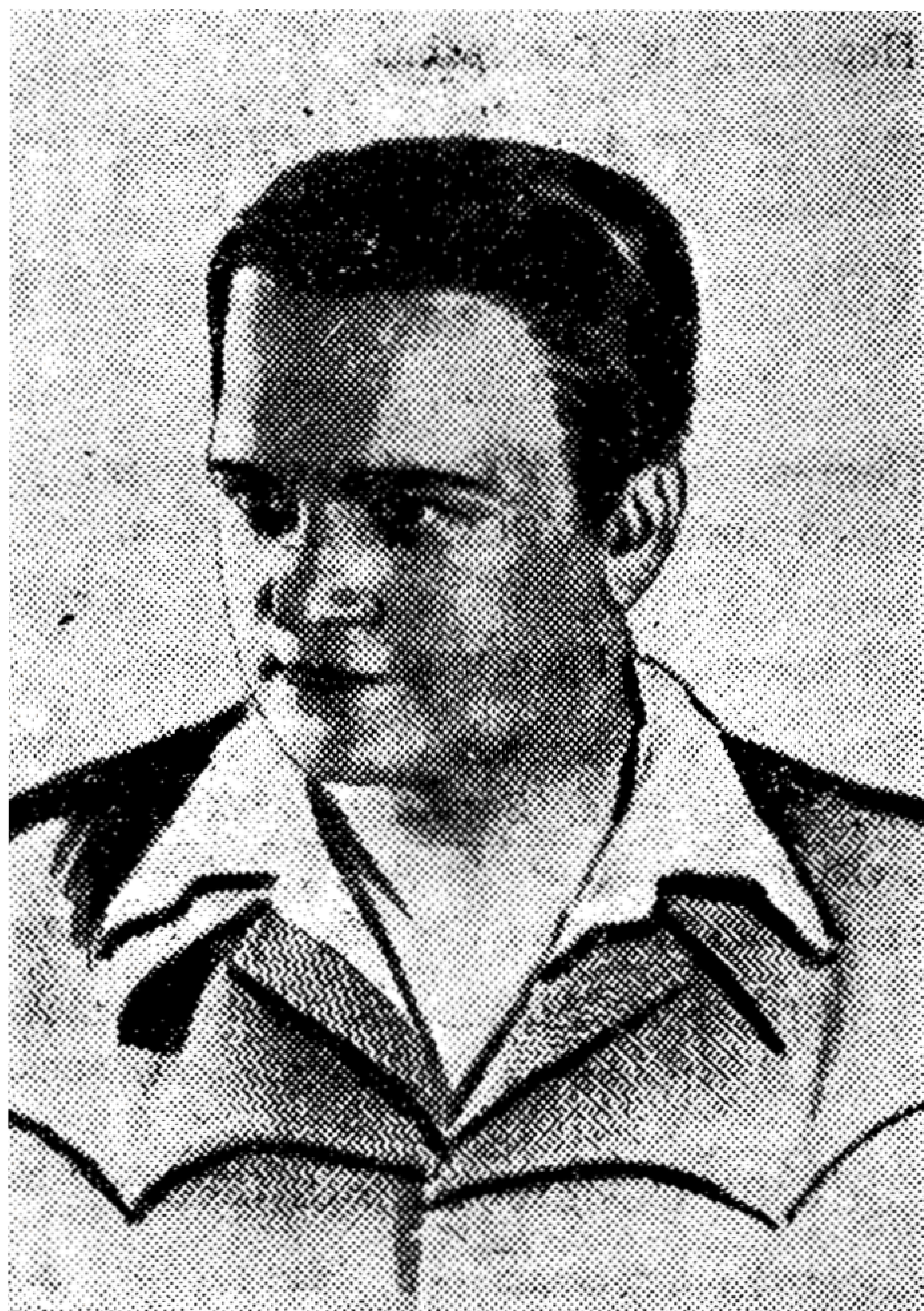

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі Андрія Миколайовича Гришка („Вас викликає Таймир!" К. Ісаєва та О. Галича).

Фото М. Савченка.

Засл. артистка УРСР П. Куманченко в ролі дежурної на 13 поверсі („Вас викликає Таймир!" К. Ісаєва та О. Галича).

Фото М. Савченка.

2, 4, 6, 7, 9 липня

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінської премії, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко. А. Шутенко, Я. Ліншиць,** (учень студії), **Я. Браславський** (учень студії).

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Виставу веде **Р. Хмара.**

Нар. артист УРСР, лауреат Сталінської премії Ф. Радчук в ролі дідуся Бабуріна („Вас викликає Таймир!" К. Ісаєва та О. Галича).

Фото М. Савченка.

Засл. артист УРСР М. Покотило в ролі Кирпичнікова („Вас викликає Таймир!" К. Ісаєва та О. Галича).

Фото М. Савченка

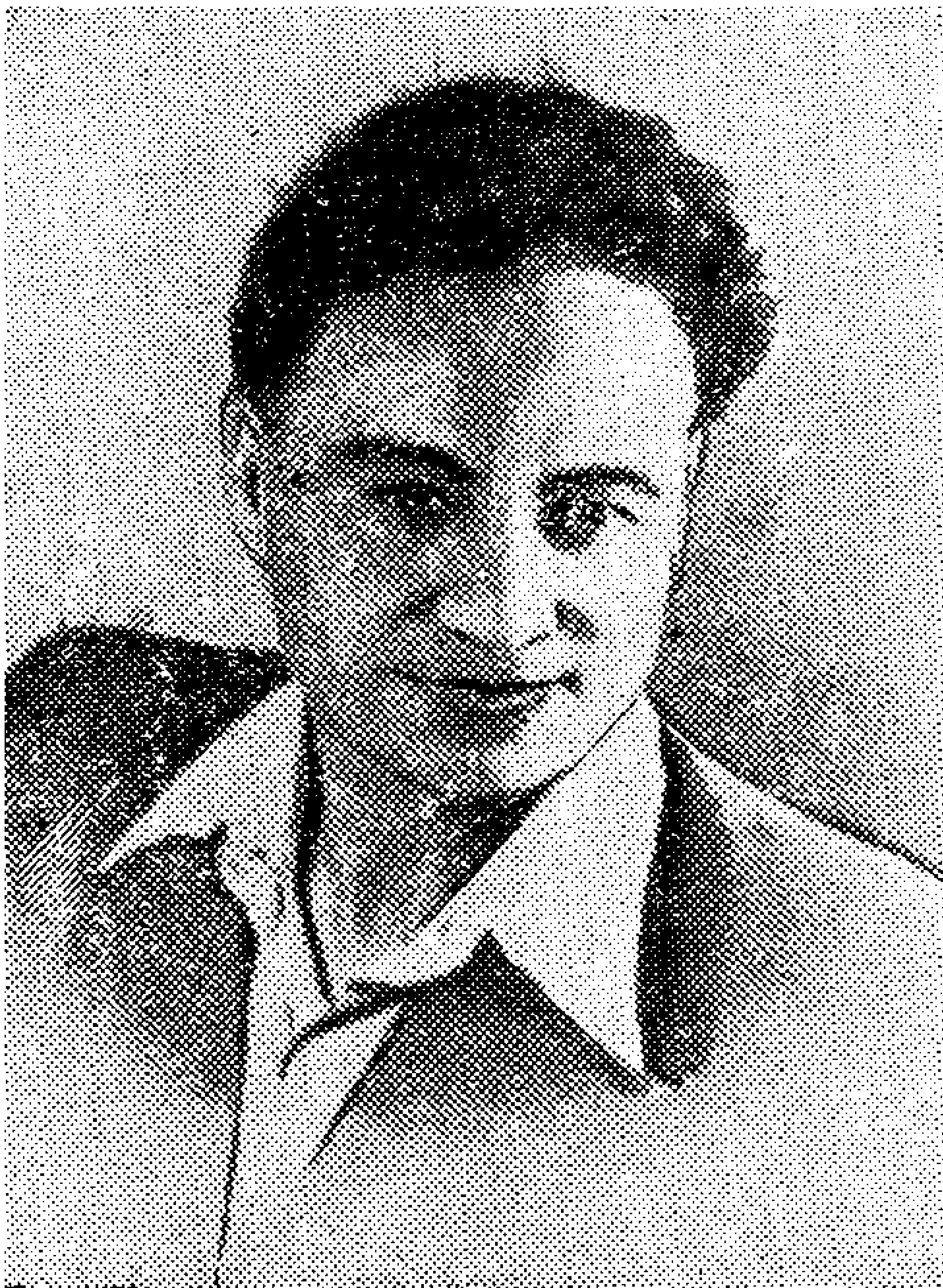

Артист І. Костюченко (Дюжиков) і артистка О. Валуєва (Дуня Бабуріна) в п'єсі К. Ісаєва та О. Галича „Вас викликає Таймир!“

Фото М. Савченка.

3, 8 липня

О. Островський.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіївна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін—**Я. Браславський** (учень студії). Староста—**А. Шутенко.** Маляр—**М. Микитенко, В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко.** Лакей—**В. Лобко.** Приживалки:—**Б. Таборисыка** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

ДЕРЖАВНИЙ ЄВРЕЙСЬКИЙ ТЕАТР УРСР ім. ШОЛОМ-АЛЕЙХЕМА (прим. Рус. Драматич. театру)

ПРОЩАННЯ З ГЛЯДАЧЕМ

6 липня Державний єврейський театр УРСР ім. Шолом-Алейхема закінчує свої гастролі в другій столиці Радянської України. Ми з великим задоволенням відзначаємо, що спектаклі нашого театру знайшли широкий відгук серед глядачів Харкова. Показані нами п'єси радянських авторів («Варто жити на світі» А. Губермана, «Виженіть біса» М. Пінчевського, «Повстання в гетто» Переца Маркіша), як і п'єси класичного репертуара («Мандрівні зорі» та «Зачарований кравець» Шолом-Алейхема, «Колдунья» Гольдфадена, «Скупий» Мольєра тощо) харків'яни зустріли щиро й тепло.

Для нас, працівників першого Державного єврейського театру УРСР, зустріч з харківським глядачем має особливе значення. Саме тут, у Харкові, 23 роки тому був створений наш театр. Саме тут нами зроблені перші творчі кроки. Тепер же, мало не через чверть сторіччя, наші земляки побачили, як виріс театр, став міцним художнім колективом. З колишньої «зеленої» студійної молоді, що 23 роки тому складала основне ядро нашого колектива, виросли такі майстри сцени, як Ада Сонц, нині заслужений діяч мистецтв УРСР, Д. Жаботинський, нині заслужений артист УРСР, такі чудові актори, як А. Нугер, Д. Днепров, Анна Шейнфельд, В. Шайкевич, Д. Стрижевський, З. Мурована, С. Бідер, Я. Гольман, А. Меламед. За цей час наш колектив виховав «друге покоління» артистів, серед яких глядачі відзначають С. Лейман, Б. Портну, П. Померанц, Ш. Фінгерову, Е. Шапіро, А. Миргородського, Л. Хейфеца, М. Теплицького. А. Гохберга. М. Ойбельмана, Є. Томську та інших.

Геніальна ленінська-сталінська національна політика нашої партії, постійне батьківське піклування нашого уряду—от причини того, що наш театр став нині одним з провідних мистецьких закладів республіки. На його сцені пройшло понад сто творів радянських драматургів, вітчизняної й світової класики. Особливе місце в нашому творчому житті посідає робота над єврейською класичною спадщиною і передусім над творами великого народного співця Шолом-Алейхема, ім'я якого з гордістю носить наш театр. Ми перші показали зі сцени інсценізації таких геніальних творів безсмертного письменника, як «Зачарований кравець», «Сендер Бланк» та ряд його комедій-одноактівок.

Інтерес харків'ян до наших спектаклів радує нас ще й тому, що в своїй роботі ми прагнемо всемірно допомогти партії й урядові в справі виховання радянського народу в дусі великого вчення Леніна — Сталіна, в справі мобілізації волі й почуттів радянських людей на виконання сталінських п'ятирічок, на боротьбу за побудову комуністичного суспільства.

Ми, працівники радянського театру, завзято боремось за найпередовішу, найгуманнішу культуру в світі, і наша праця—це священна місія по вихованню та формуванню характера й душі людей, які будують світле комуністичне завтра.

Ця благородна мета стоїть перед нами завжди і, якщо наші спектаклі в індустріальному Харкові бодай в невеликій мірі служать цій меті, ми можемо вважати своє скромне завдання за виконане, можемо з щирою душею звернутися до наших харківських друзів:

— До побачення, дорогі глядачі, до наступної зустрічі!

М. ГОЛЬДБЛАТ,

худ. керівник театру, нар. артист КазРСР, засл. діяч мистецтв УРСР, засл. артист РРФСР.

Засл. діяч мистецтв УРСР А. Сонц в ролі місіс Карлсен („Варто жити на світі“ А. Губермана).

1 липня

М. Гершензон

Гершеле Острополер

Народна гра на 3 дії.

Постава **А. Нугера.**
Художник **Л. Файленбоген.**
Композитор **Леонід Школьніков.**
Режисер **А. Рубінштейн.**
Балетмейстер **Е. Гольдовська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гершеле Острополер — **А. Нугер, А. Меламед.** Калмен, лихвар — **В. Шайкевич.** Двося, його служниця — **Ш. Фінгерова.** Берл, жених — **І. Рубінчик.** Ціпка, його наречена—**С. Лейман.** Буне—**М. Тепліцький.** Становий—**А. Миргородський.** Мендл, корчмар — **Л. Хейфец.** Генендл, його дружина—**З. Мурована.** Євреї, єврейки, музики.

Виставу веде **М. Шехтман.**

2, 3, 4 (ранок) липня

Шолом-Алейхем.
Інсценізація **М. Ойбельмана.**

ЗАЧАРОВАНИЙ КРАВЕЦЬ

Трагикомедія на 3 дії.

Постава нар. артиста КазРСР **М. Гольдблата.**

Художник **Ц. Кипніс.**
Музика композитора **М. Мільнера.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шимен-Еля, кравець — **М. Гольдблат,** народн. арт. КазРСР; **А. Меламед.** Ципе-Бейле-Рейзе — **А. Сонц,** засл. діяч мистецтв **УРСР.** Авремеле — **С. Пемова.** Двойреле — **Б. Портная, С. Месонжник.** Хаїм-Хоне—**Л. Хейфец.** Теме-Гітл—**П. Померанц.** Додя, корчмарь — **В. Шайкевич.** Нехаме—**З. Мурована.** Гапка—**Ш. Фінгерова.** Йоне Бадхен—**Я. Гольман.** Ремісники: **А. Миргородський, М. Теплицький, С. Бідер, С. Гохберг, А. Рубинштейн, Е. Островський, І. Рубінчик.** Равін — **С. Камінський.** 1-й еврей—**С. Гохберг.** 2-й еврей — **М. Басін.** В хедері: **Лейман, Томська. Сегал, Сімкіна. Готлібовська, Понімонська.**

Виставу веде **М. Шехтман.**

4 липня

Перец Маркіш

ПОВСТАННЯ В ГЕТТО

(Біловежська пуща)

Героїчна драма на 3 дії, 7 картин.

Постава нар. арт. КазРСР **М. Гольдблата.**

Оформлення головного художника **Л. Файленбогена.**

Артист і режисер Державного єврейського театру УРСР ім. Шолом-Алейхема Д. Стрижевський

Нар. артист КазРСР М. Гольдблат в ролі Шимен-Елі („Зачарований кравець" за Шолом-Алейхемом).

Музика композитора **С. Штейнберга.**

Режисер **М. Лоєв.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гірш Глік—**М. Гольдблат,** народн. арт. КазРСР. Ноймі Глік—**А. Сонц,** засл. діяч мистецтв УРСР; **Б. Портная.** Вольф Глік—**Д. Днепров.** Хане Глік—**П. Померанц, Р. Грін.** Семибрат—**Д. Жаботинський,** засл. арт. УРСР. Рахміель—**Я. Гольман.** Ельхоне—**А. Меламед.** Хаєле—**С. Лейман.** Нехем'є—**А. Миргородський.** Ошер—**М. Тепліцький.** Вчитель—**В. Каршенбаум.** Адвокат—**Л. Хейфец.** Равін—**М. Ойбельман.** Бенціон—**А. Рубінштейн.** Ксендз—**Д. Стрижевський.** Доглядачка—**Д. Томська.** Прислужниця—**Е. Шапіро, Р. Мостославська.** Начальник партизанського загону—**С. Гох-**

берг. Клопс—**С. Бідер.** Ганс—**Х. Островський.** Матчі — **Ш. Фінгерова, Н. Вайсман.** Макс — **А. Рубінштейн.** Роберт—**М. Лоєв.** Партизани: **В. Каршенбаум, М. Басін.** Німці; **Я. Камінський, Я. Пресман.** Чорниці: **Н. Вайсман, Р. Грін, А. Готлібовська, С. Лейман, Р. Мостославська, С. Месонжник, П. Померанц, Б. Портная, С. Пемова, Р. Понімонська, Р. Сімкіна, Е. Сегал, Е. Томська, Ш. Фінгерова, А. Шейнфельд, Е. Шапіро, С. Ейдельман, А. Віленська.**

Виставу веде **М. Шехтман.**

5, 6 липня

Ж. Б. Мольєр.

Переклад **М. Альтмана.**

СКУПИЙ

Комедія на 3 дії.

Постава засл. артиста УРСР **Б. Норда.**
Художник **Л. Файленбоген.**
Музика **С. Штейнберга.**
Режисер-асистент **М. Лоєв.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гарпагон — **А. Нугер.** Еліза—**Е. Томська.** Клеант — **А. Миргородський.** Вальєр — **А. Меламед.** Мар'яна — **С. Лейман, А. Готлибовська.** Фрозина—**Ш. Фингерова.** Ляфлеш—**А. Шейнфельд.** М-р Сімон—**М. Басин.** Ансельма — **Я. Каминський.** Слуги: Клод—**С. Бурсак, Р. Грін;.** Жак—**В. Каршенбаум.** Ля-Мерлюш—**Е. Островський.** Брандевуан—**М. Теплицький.** Кухарята — **С. Пемова, А. Емильєва.** Суддя—**Ш. Гохберг.** Секретар—**И. Рубінчик.**

МОСКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ТЕАТР им. М. Ермоловой

(в помещ. театра Музкомедии)

---

3 июля

О. Бальзак.

Перевод **А. Утевского.**

МАЧЕХА

Драма в 3-х действиях, 5 картинах.

Режиссер **Б. Аврашов.**
Художник **А. Васильев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генерал де-Граншан—**В. Якут,** лауреат Сталинской премии, засл. арт. РСФСР; **Н. Филиппов.** Гертруда, его жена—**Л. Орданская,** лауреат Сталинской премии, засл. арт. РСФСР; **Н. Тополева, В. Левит.** Полина, его дочь—**О. Николаева.** Наполеон, их сын—**Н. Козлова.** Фердинанд Маркондаль—**Л. Галлис, А. Игнатьев.** Годар — **Б. Аврашов, В. Егорычев.** Вернон, доктор—**С. Гушанский, В. Лекарев.** Рамель, прокурор—**Н. Шишов.** Следователь—**К. Шуматов.** Маргарита—**Д. Бамдасова, С. Козлова.** Феликс—**В. Митрофанов.** Шампанье, подмастерье—**К. Федотов.** Бодрильон, аптекарь—**Ю. Медведев.** Секретарь—**Г. Лехциев.** Бригадир—**П. Махотин.**

Ведет спектакль **Ю. Снигирев.**

1, 2, 4 июля

А. Островский.

НЕВОЛЬНИЦЫ

Комедия в 4-х действиях.

Постановка лауреата Сталинской премии. нар. артиста РСФСР **А. Лобанова.**

Режиссер **К. Войнов.**

Художник — заслуж. деятель искусств **Б. Волков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Евдоким Егорыч Стыров — **В. Лекарев.** Евлалия Андреевна, его жена — **М. Волкова.** Никита Абрамыч Коблов — **И. Прокофьев, А. Васильев.** Софья Сергеевна, его жена — **Н. Тополева.** Артемий Васильевич Мулин — **Л. Галлис.** Мирон Ипатыч, лакей Стырова — **Г. Черноволенко,** засл. арт. РСФСР; **Г. Вицин.** Марфа Севастьяновна, экономка — **Д. Бамдасова.**

Ведет спектакль **Е. Сурдина.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 09207. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 585. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Л. Деліб

Текст І. Муратова

ЛЯКМЕ

опера на 3 дії.

Дирнгент П. БАЛЕНКО.

Режисер-постановник С. ОДНОПОЗОВ.

Художник Д. ОВЧАРЕНКО.

Балетмейстер О. ГАЛКІН.

Хормейстер Є. МАРИКІВСЬКИЙ.